

УГОВОР
ИЗМЕЂУ
ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ
И
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О СОЦИЈАЛНОМ ОСИГУРАЊУ

Чешка Република

и

Босна и Херцеговина (у даљем тексту „државе уговорнице“),

са жељом да уреде међусобне односе у области социјалног осигурања,
договориле су се слjedeће:

ДИО I
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
Дефиниције појмова

(1) У овом уговору сљедећи појмови значе:

1. *"правни прописи"*

закони, подзаконски акти и други општи акти, који се односе на области социјалног осигурања из члана 2. овог уговора;

2. *"надлежни орган"*

Министарство, или други одговарајући орган надлежан за правне прописе из члана 2. овог уговора;

3. *"носилац"*

институција надлежна за спровођење правних прописа из члана 2. овог уговора;

4. *"надлежни носилац"*

институција на чији терет падају давања, односно обавезе;

5. *"осигураник"*

лице које је осигурано или је било осигурано према правним прописима из члана 2. овог уговора;

6. *"пребивалиште"*:

а) у Босни и Херцеговини - мјесто сталног боравка,

б) у Чешкој Републици - стално или уобичајено мјесто боравка;

7. *"боравиште"*

мјесто привременог боравка;

8. *"члан породице"*

лице одређено као такво према правним прописима државе уговорнице на чији ће терет бити пружена давања; ако ово законодавство не разликује чланове породице и остала лица, супружник, малолетна дјеца, уздржавана дјеца која су пунољетна сматрају се члановима породице;

9. *"период осигурања"*

период плаћеног доприноса у систему социјалног осигурања и периода који су изједначени с периодима осигурања према правним прописима држава уговорница;

10. *"давање"*

давање у натури и новчано давање;

11. *"давање у натури"*

здравствене услуге и друга давања, осим новчаних;

12. *"новчано давање"*

сва новчана давања, укључујући све њихове дјелове те сва повећања, додатке, изравнања и доплатке као и све једнократне исплате.

(2) У овом уговору остали појмови имају значење које им припада према правним прописима држава уговорница.

Члан 2.
Правни прописи на које се уговор односи

(1) Овај уговор се односи на правне прописе држава уговорница о:

- 1) давањима за болест и материнство,
- 2) давањима за инвалидност,
- 3) давањима у старости,
- 4) давањима надживјелим,
- 5) давањима при несрећама на раду и професионалним болестима,
- 6) давањима за незапосленост,
- 7) додатак за дјецу

(2) Овај се уговор такође односи на правне прописе којима се мјењају или допуњују постојећи правни прописи из става (1) овог члана, а не односи се на правне прописе којима се уводи нова грана социјалног осигурања, осим ако се о томе постигне договор између надлежних органа.

Члан 3.
Лица на која се уговор примјењује

Овај уговор се односи на:

- а) лица, која подлијежу или су подлијегала правним прописима једне или обију држава уговорница и чланове њихових породица;
- б) на друга лица, ако њихова права произилазе од права лица из одредбе под а).

Члан 4.
Једнака примјена

Не одређује ли овај уговор друкчије, при примјени правних прописа државе уговорнице, лица на која се овај уговор односи изједначена су с њеним држављанима.

Члан 5.
Једнако третирање чињеница

Не одређује ли овај уговор друкчије тада, ако је према правним прописима једне државе уговорнице правна примјена условљена постојањем неких чињеница или догађаја, та држава уговорница узима у обзир идентичне чињенице или догађаје који су настали у другој држави уговорници, као да је до њих дошло на територију прве државе уговорнице.

Члан 6.
Сабирање периода осигурања

Ако је, према правним прописима једне државе уговорнице стицање, очување или поновно признавање права условљено постојањем или остваривањем одређених периода осигурања, надлежна институција државе уговорнице ће узети у обзир, ако је то неопходно, и постојање периода или стицање периода одговарајућег осигурања према правним прописима друге државе уговорнице као да се ради о осигурању према његовим правним прописима, под условом да се периоди не преклапају.

Члан 7.

Изједначеност територија - право на давања и исплата давања

(1) Ако овај уговор не одређује другачије права на новчана давања, не могу се одбити, умањити, мијењати, одузети или обуставити само због тога што корисник има пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

(2) Став (1). овог члана се не примјењује на давања за незапосленост и:

а) у Босни и Херцеговини: најниже пензије, новчане накнаде за туђу његу и помоћ, накнаду за тјелесно оштећење и сва друга давања која се остварују зависно од имовинског цензуса;

б) у Чешкој Републици: остваривање права на инвалидску пензију лицима која, због инвалидности настале прије навршења 18. године живота, нису испунила потребне услове пензијског стажа.

(3) Држављанима друге државе уговорнице са пребивалиштем на територији треће државе новчана давања се исплаћују под истим условима као и својим држављанима.

ДИО II ПРИМЈЕНА ПРАВНИХ ПРОПИСА

Члан 8.

Општа одредба

Обавеза осигурања одређује се према правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији лице обавља посао, ако одредбама чл. 9. и 10. овог уговора није другачије одређено.

Члан 9.

Посебне одредбе

(1) Ако послодавац, са сједиштем на подручју једне државе уговорнице, пошаље запосленог на подручје друге државе уговорнице, на њега се, све док не истекне 24 мјесеца од тренутка упућивања, примјењују правни прописи прве државе уговорнице као да је још запослен на њеном подручју.

(2) Лице које редовно обавља самостално дјелатност на територији једне државе уговорнице, а које привремено обавља своју самосталну дјелатност у другој држави уговорници, и даље подлијеже правним прописима прве државе уговорнице све док не истекне 24 мјесеца.

(3) Ако запосленог ваздухопловног, жељезничког, путничког или ријечног саобраћајног предузећа, које се бави међународним саобраћајем на подручју обију држава уговорница, послодавац, којем је сједиште на подручју једне државе уговорнице, упуту на подручје друге државе уговорнице, на њега се примјењују правни прописи прве државе уговорнице као да је још запослен на њеном подручју.

(4) За запосленог, упућеног на подручје друге државе уговорнице у смислу става (1) и (3) не сматра се запослени који има пребивалиште на подручју друге државе уговорнице. То не вриједи ако запослени има у уговору наведено мјесто обављања послова на подручју прве државе уговорнице.

(5) Запослени у државним и јавним службама као и лица која су с њима изједначена, а изаслана су из једне државе уговорнице у другу државу уговорницу, подлијежу правним прописима државе уговорнице која их је послала.

(6) На чланове посаде поморског брода, као и за остало особље запослено на броду - али не привремено - примјењују се правни прописи државе уговорнице под чијом заставом брод плови.

Члан 10.

Дипломатска и конзуларна представништва

(1) На службенике у дипломатским и конзуларним представништвима и са њима изједначена лица примјењују се правни прописи државе уговорнице која их је упутила.

(2) На запослене у дипломатским и конзуларним представништвима који нису службеници или са њима изједначена лица, као и на запослене као приватна кућна послуга код службеника ових представништава, упућене на територију друге државе уговорнице примјењују се правни прописи државе уговорнице из које су упућени.

(3) На запослене из става (2) овог члана који нису упућени, примјењују се правни прописи државе уговорнице на чијој су територији запослени. Запослени који су држављани друге државе уговорнице, могу се, у року од три мјесеца од дана запослења, определијелити за примјену правних прописа друге државе уговорнице.

Члан 11.

Изузеци

На заједнички захтјев запосленог и његовог послодавца или на захтјев лица које обавља самосталну дјелатност надлежни органи двије државе уговорнице, односно субјекти које они овласте, могу споразумно договорити изузетке од чл. 8. до 10. овог уговора при чему морају узети у обзир врсту и околности запослења.

ДИО III ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

ПОГЛАВЉЕ 1. Болест и материнство

Члан 12.

Давање у натури

(1) Лице које има право на давање у натури према правним прописима једне државе уговорнице и чије стање за вријеме боравка на територији друге државе уговорнице захтјева хитно пружање неопходних давања, има право на давање у натури од стране носиоца његовог боравишта, а на терет надлежног носиоца.

(2) Надлежни органи двије државе уговорнице ће, посебним споразумом, ближе утврдити појам хитног пружања неопходних услуга из става (1) овог члана.

(3) Лице које испуњава услове за стицање права на давање у натури према правним прописима једне државе уговорнице и које је од надлежног носиоца добило одобрење да се може упутити на подручје друге државе уговорнице ради лијечења које захтјева његово здравствено стање, има право на давање у натури на терет надлежног носиоца од носиоца друге државе уговорнице према правним прописима који важе за тог носиоца као да је то лице код њега осигурано.

(4) Уз претходну сагласност надлежног носиоца лицу из става (1) овог члана могу бити пружене, на територији друге државе уговорнице, здравствене услуге и у већем обиму као и превоз на територију прве државе уговорнице. Претходна сагласност није потребна када је пружање тих давања неодложно, јер би у противном били озбиљно угрожени живот или здравље овог лица.

Члан 13. **Новчана давања**

(1) У случајевима из члана 12. овог уговора новчана давања одобрава надлежни носилац према правним прописима које он примјењује.

(2) Ако према правним прописима једне државе уговорнице износ новчаних давања зависи од броја чланова породице, надлежни носилац узима у обзир и чланове породице који имају пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

Члан 14. **Корисници пензије**

(1) На корисника пензије, остварене према правним прописима обје државе уговорнице, примјењују се искључиво правни прописи о здравственом осигурању оне државе уговорнице на чијој територији корисник пензије има пребивалиште.

(2) Приликом кориштења здравствене заштите на корисника пензије остварене према правним прописима само једне државе уговорнице, који има пребивалиште на територији друге државе уговорнице, примјењују се правни прописи те државе уговорнице, као да је право на пензију остварено према њеним правним прописима, а на терет надлежног носиоца државе уговорнице према чијим правним прописима је остварено право на пензију и чији је корисник пензије осигураник.

(3) Корисник пензије из става (2) овог члана чије стање, за вријеме боравка на територији државе уговорнице према чијим правним прописима је остварено право на пензију, захтјева хитно пружање здравствених услуга има право на те услуге према правним прописима и на терет носиоца те државе уговорнице.

Члан 15. **Носиоци према пребивалишту или боравишту лица**

У случају из члана 12. и члана 14. став (2) овог уговора давања одобрава:

а) у Босни и Херцеговини:

у Републици Српској: организациона јединица Фонда здравственог осигурања Републике Српске,

у Федерацији Босне и Херцеговине: организациона јединица надлежног носиоца здравственог осигурања,

у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине: Фонд здравственог осигурања Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;

б) у Чешкој Републици - један од завода за здравствено осигурање.

Члан 16.
Накнада трошкова

(1) Надлежни носилац надокнађује трошкове носиоцу који је, у складу са чланом 12. и чланом 14. став (2) овог уговора, пружио давање изузев административних трошкова.

(2) Обрачун трошкова из става (1) овог члана обављају се по цијенама прописаним за осигуранике носиоца који је пружио давања.

(3) Органи за везу двију држава уговорница могу да договоре да за све случајеве или за одређене групе случајева умјесто појединачног обрачуна трошкова уведу паушална плаћања.

ПОГЛАВЉЕ 2.
Инвалидске, старосне пензије, пензије за надживјела лица

Члан 17.
Сабирање пензијског стажа

(1) При примјени члана 6. овог уговора надлежна институција државе уговорнице, такође ће узети у обзир периоде осигурања стечена према правним прописима треће државе, са којим је та држава уговорница везана међународним правним прописима о социјалном осигурању који садржи одредбе о сабирању периода осигурања. У смислу претходне реченице босанскохерцеговачки носилац ће сабирати стаж из треће државе ако је то неопходно.

(2) Ако је, према правним прописима једне државе уговорнице, право на одређено давање условљено навршењем стажа у одређеном занимању, односно послу или у занимању за које постоји посебан систем, носилац те државе уговорнице узима у обзир и пензијски стаж који је, према правним прописима друге државе уговорнице, навршен у истом занимању, односно послу или у одговарајућем систему.

Члан 18.
Пензијски стаж краћи од једне године

(1) Ако је укупан пензијски стаж, који се према правним прописима једне државе уговорнице узима у обзир за обрачунавање давања краћи од 12 мјесеци, не одобрава се право на давање, изузев у случају када, према тим правним прописима, постоји право на давање само на основу тог пензијског стажа.

(2) Пензијски стаж из става (1) овог члана по основу кога носилац једне државе уговорнице не одобрава давање, узима у обзир носилац друге државе уговорнице за стицање, очување и поновно признавање права на давање, као и одређивање његове висине, као да је тај стаж навршен према његовим правним прописима.

Члан 19.
Утврђивање новчаног давања

(1) Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање и без узимања у обзир пензијског стажа навршеног према правним прописима друге државе уговорнице, надлежни носилац те државе уговорнице утврђује давање

искључиво на основу пензијског стажа који се узима у обзир према тим правним прописима. Институција Чешке Републике утврђује висину давања како је одређено у ставу (2) овог члана.

(2) Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање само са узимањем у обзир и пензијског стажа навршеног према правним прописима друге државе уговорнице, евентуално и треће државе у смислу члана 17. овог уговора, надлежни носилац те државе уговорнице утврђује давање на тај начин што:

1. прво, обрачунава теоретски износ давања, који би припадао у случају када би сви периоди осигурања били навршени према важећим правним прописима, а највише до пуне висине давања, и послије тога

2. на основу тако обрачунатог теоретског износа, утврђује стварни износ давања сразмјеран односу између пензијског стажа навршеног искључиво по његовим правним прописима и укупног пензијског стажа.

(3) Да би се утврдио основ за обрачун давања надлежна институција мора узети у обзир само приходе остварене током периода осигурања навршеног према важећим правним прописима.

Институција Чешке Републике ће те приходе пописане и са израчунатим индексираним просјеком сматрати као остварене током периода осигурања у другој држави уговорници или у трећој држави, узимајући их у обзир при обрачуну теоретског износа давања.

(4) Лице има право на износ давања обрачунатих у складу са ст. (1) и (2) овога члана од институције Чешке Републике.

Члан 20.

Умањење, укидање и обустава исплате давања

Лица на која се овај уговор примјењује, која истовремено користе давања остварена према правним прописима обје државе уговорнице, не подлијежу њиховим правним прописима о умањењу, укидању или обустави исплате давања у случају њиховог истовременог кориштења.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Повреде на раду и професионалне болести

Члан 21.

Опште одредбе

За одобравање давања и накнаду трошкова у случају несреће на послу и професионалне болести вриједе аналогно одредбе о давањима за случај болести и материнства, одредбе о инвалидским, старосним и породичним пензијама као и чланови који слиједе.

Члан 22.

Утврђивање професионалне болести и вријеме експозиције

(1) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према правним прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је болест први пут љекарски утврђена на територији те државе уговорнице, сматра се да је тај услов испуњен ако је та болест први пут утврђена на територији друге државе уговорнице.

(2) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према правним прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је обављање дјелатности која може да изазове ту болест, трајало одређено вријеме, надлежни носилац те државе уговорнице, ако је потребно, узима у обзир и вријеме обављања такве дјелатности у складу са правним прописима друге државе уговорнице.

Члан 23.

Новчана давања и погоршање болести

(1) Новчано давање за случај повреде на раду или професионалне болести одобрава, према својим правним прописима, носилац оне државе уговорнице на чијој територији је настала повреда на раду, односно последњи пут обављана дјелатност која може да изазове ту професионалну болест.

(2) Ако лице, које је на основу професионалне болести примало или прима новчано давање на терет носиоца једне државе уговорнице, због погоршања болести проузрокованог обављањем дјелатности која, према правним прописима друге државе уговорнице, може да изазове професионалну болест, поднесе захтјев за давање носиоцу друге државе уговорнице, носилац прве државе уговорнице и даље сноси трошкове давања, без обзира на погоршање, према својим правним прописима. Носилац друге државе уговорнице одобрава давање у висини разлике између давања које припада након погоршања и давања које би, на основу наступања те болести, припадало према његовим правним прописима.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Незапосленост

Члан 24.

Сабирање стажа осигурања

(1) Стаж осигурања, навршен према правним прописима једне државе уговорнице, узима се у обзир за право на давање у случају незапослености према правним прописима друге државе уговорнице, ако је незапослено лице у држави уговорници у којој остварује право на давање у посљедњих дванаест мјесеци прије подношења захтјева за то давање било осигурано на основу запослења укупно најмање 26 недеља.

(2) Услов минималног периода запослења од 26 недеља не односи се на незапослена лица чије је запослење било предвиђено на дужи рок, али је окончано, без њихове кривице, прије навршених 26 недеља или која имају пребивалиште на територији државе уговорнице у којој подносе захтјев за давање.

Члан 25.

Трајање примања накнаде

Трајање примања накнаде се смањује за период за који је незапослено лице у другој држави уговорници у току посљедњих 12 мјесеци прије дана подношења захтјева примало новчану накнаду за случај незапослености.

ПОГЛАВЉЕ 5.
Додатак за дјецу

Члан 26.
Утврђивање давања

Ако право на додатак за дјецу постоји према правним прописима обје државе уговорнице, примјењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице на чијој територији дијете има пребивалиште.

ДИО IV
РАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.
Административне мјере и органи за везу

Надлежни органи држава уговорница ће:

- а) утврдити административне мјере за спровођење овог уговора и
- б) одредити органе за везу, с циљем ефикаснијег спровођења овог уговора и једноставног и брзог повезивања носилаца обје државе уговорнице.

Члан 28.
Обавезе органа, правна и административна помоћ

(1) Надлежни органи и органи за везу двије државе уговорнице обавјештаваће се међусобно:

- а) о свим предузетим мјерама за спровођење овог уговора;
- б) о свим промјенама њихових правних прописа у вези са примјеном овог уговора.

(2) У примјени овог уговора органи и носиоци држава уговорница ће узајамно пружити бесплатну службену помоћ.

(3) Органи и носиоци држава уговорница могу, у примјени овог уговора, непосредно међусобно ступати у везу, као и са заинтересованим лицима или њиховим пуномоћницима.

(4) Органи и носиоци једне државе уговорнице не смију одбити захтјеве и друге поднеске ради тога што су сачињени на службеном језику друге државе уговорнице.

(5) Лјекарске прегледе који се обављају искључиво због примјене правних прописа једне државе уговорнице, а односе се на лица која на територији друге државе уговорнице имају пребивалиште или боравиште, обавиће на захтјев надлежног носиоца и на његов терет, носилац према пребивалишту или боравишту. Лјекарске прегледе који се обављају због примјене правних прописа обје државе уговорнице обавља на свој терет носилац према пребивалишту тог лица.

Члан 29.

Ослобађање од такси и надовјера

(1) Ослобађање или смањење такси предвиђено прописима једне државе уговорнице за писане поднеске или документа која се прилажу због примјене њених правних прописа, односи се и на одговарајуће писане поднеске и документа који се прилажу због примјене овог уговора или правних прописа друге државе уговорнице.

(2) Исправе, документа и писани поднесци било које врсте, који се прилажу приликом примјене овог уговора, не подлијежу посебној надовјери.

Члан 30.

Подношење писмених докумената

(1) Захтјеви, изјаве или правна средства која се у примјени овог уговора или правних прописа једне државе уговорнице поднијета органу, носиоцу или некој другој надлежној установи једне државе уговорнице, сматрају се захтјевима, изјавама или правним средствима поднијетим органу, носиоцу или некој другој надлежној установи друге државе уговорнице.

(2) Захтјев за давање, поднијет према правним прописима једне државе уговорнице, сматра се захтјевом за одговарајуће давање према правним прописима друге државе уговорнице, изузев ако подносилац захтјева изричито захтјева да се одложи утврђивање права на давање у случају старости према правним прописима једне од држава уговорница.

(3) Захтјеви, изјаве или правна средства, која примјеном правних прописа једне државе уговорнице треба поднијети органу, носиоцу или некој другој надлежној установи те државе уговорнице, могу се у истом року поднијети одговарајућем органу, носиоцу или некој другој установи друге државе уговорнице.

(4) У случајевима из ст. (1) до (3) овог члана наведене установе, без одлагања, достављају захтјеве, изјаве или правна средства одговарајућим установама друге државе уговорнице непосредно или посредством органа за везу.

Члан 31.

Начин плаћања

(1) У случајевима када је надлежни носилац једне државе уговорнице обавезан исплаћивати давања у новцу лицу које има пребивалиште на подручју друге државе уговорнице, износ давања изражава се у валути прве државе уговорнице.

(2) У случајевима када је надлежни носилац једне државе уговорнице, у складу са овим уговором, обавезан да надокнади трошкове за давања носиоцу друге државе уговорнице, износ дуга изражава се у валути друге државе уговорнице која је пружила давања.

(3) Исплате на основу овог уговора из једне у другу државу уговорницу обављају се у конвертибилним валутама.

Члан 32.

Извршни поступак

(1) Извршне одлуке судова, као и извршна рјешења и докази о заосталим плаћањима (исправе) надлежних органа или носилаца једне државе уговорнице о доприносима и другим потраживањима из социјалног осигурања признају се у другој држави уговорници, без даљих поступака.

(2) Признавање се може одбити само ако је у супротности са јавним поретком државе уговорнице у којој треба да се призна одлука или исправа.

(3) Извршне одлуке и исправе признате у складу са ставом (1) овог члана извршавају се у другој држави уговорници. Извршни поступак се спроводи према правним прописима који се примјењују за извршење одговарајућих одлука или исправа државе уговорнице на чијој територији треба да се спроведе извршење. Одлуке и исправе морају садржати потврду о њиховој извршности (клаузула о извршењу).

(4) Узајамна помоћ носиоца при примјени става (1) до (3) овога члана не укључује заступање у судском поступку.

Члан 33.

Потраживање преплаћених износа давања у новцу

(1) Носилац једне државе уговорнице, који је исплатио давање у износу већем од оног који кориснику припада, може од носиоца друге државе уговорнице затражити да од заосталих износа давања које треба да исплати кориснику задржи преплаћени износ.

(2) Преплаћени износ из става (1) овог члана се директно исплаћује носиоцу који је затражио његово задржавање.

Члан 34.

Накнада штете

(1) Ако лице које према правним прописима једне државе уговорнице прима давање за штету која је настала на територији друге државе уговорнице и има према њеним правним прописима право на накнаду штете од трећег лица, тада се право на ту накнаду преноси на носиоца прве државе уговорнице према његовим правним прописима.

(2) Ако је право на накнаду штете у вези са истоврсним давањима, по основу истог случаја штете, пренијето, у складу са ставом (1) овог члана, носиоцима обје државе уговорнице, треће лице може исплатити накнаду штете, са ослобађајућим дејством, једном или другом носиоцу. Носиоци ће намирити своја потраживања по том основу сразмјерно давањима која исплаћују.

Члан 35.

Повјерљивост размјењиваних информација

Ако у националном законодавству није одређено друго, информација о лицима које доставља прва држава уговорница другој држави уговорници користе се искључиво у сврху провођења овог уговора. Друга држава уговорница овим информацијама располаже у складу с националним прописима о заштити приватности и повјерљивости личних података те државе уговорнице.

Члан 36.

Рјешавање спорова

Спорове у погледу тумачења и имплементације овог уговора рјешаваће надлежни органи двије државе уговорнице.

ДИО V
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.
Прелазне одредбе

(1) Овај уговор не утврђује право на давања за период прије његовог ступања на снагу.

(2) За утврђивање права на давања према овом уговору узимају се у обзир и периоди осигурања који су према правним прописима државе уговорнице остварени прије његовог ступања на снагу.

(3) Овај уговор важи и за осигуране случајеве који су настали прије његовог ступања на снагу, ако права нису намирена капитализацијом.

(4) Давања утврђена прије ступања на снагу овог уговора неће се поново утврђивати.

Члан 38.
Ступање на снагу

(1) Овај уговор подлијеже потврђивању.

(2) Овај уговор ступа на снагу првог дана другог мјесеца по истеку мјесеца у коме су размијењени инструменти о потврђивању.

(3) Ступањем на снагу овог уговора, у односима између Чешке Републике и Босне и Херцеговине престаје да важи:

а) Конвенција о сарадњи у области социјалне политике између Чехословачке Републике и Федеративне Народне Републике Југославије, потписана у Београду, 22. маја 1957. године и

б) Конвенција о социјалном осигурању између Чехословачке Републике и Федеративне Народне Републике Југославије, потписана у Београду, 22. маја 1957. године.

Члан 39.
Престанак важења

(1) Овај уговор се закључује на неодређено вријеме. Свака држава уговорница га може отказати дипломатским путем, у писаној форми, уручењем саопштења о отказивању другој држави уговорници, најкасније три мјесеца прије истека текуће календарске године, при чему уговор престаје да важи 31. децембра те године.

(2) Права стечена по одредбама овог уговора остају очувана у случају његовог отказивања.

У потврду овога опуномоћеници су потписали овај уговор и ставили печат.

Састављено у З. Сарајево дана 18. 05. 2021. у два оригинала, сваки на чешком језику и на службеним језицима Босне и Херцеговине: српском, босанском и хрватском језику, при чему су сви текстови аутентични и једнако вјеродостојни.

За Чешку Републику

За Босну и Херцеговину

